

๑๓

การร้องทุกข์

กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มติ ก.ตร.ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๗ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๗ ก.ตร. จึงออกกฎ ก.ตร.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร.นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป บรรดาการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่ได้ร้องทุกข์ และอยู่ระหว่างการพิจารณา ก่อนวันที่ กฎ ก.ตร.ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วย กฎ ก.ตร.นี้

ข้อ ๒ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือ เกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.ตร.นี้

ข้อ ๓ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๔ และข้อ ๕

ข้อ ๔ ข้าราชการตำรวจผู้ถูกผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อตน มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.ตร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๕ การใช้สิทธิร้องทุกข์ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้กำกับการหรือเทียบเท่าลงมาให้ร้องทุกข์ต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ทำให้เกิดเหตุร้องทุกข์ เว้นแต่กรณีเป็นหน่วยขึ้นตรงต่อกองบังคับการ ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ทำให้เกิดเหตุร้องทุกข์

(๒) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บังคับการหรือเทียบเท่าลงมาถึงผู้กำกับการหรือเทียบเท่า ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ทำให้เกิดเหตุร้องทุกข์

(๓) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าลงมาถึงผู้บังคับการหรือเทียบเท่า ให้ร้องทุกข์ต่อผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ทำให้เกิดเหตุร้องทุกข์ หรือ ก.ตร.

(๔) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบเท่าของกองบังคับการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือ ก.ตร.

(๕) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่จเรตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเทียบเท่าลงมาถึงผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าให้ร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือ ก.ตร.

(๖) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากนายรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร.

(๗) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาอื่นนอกเหนือจาก (๑) ถึง (๖) ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงานหรือกลุ่มตำแหน่งที่ผู้ร้องทุกข์นั้นสังกัดอยู่

กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในฐานะเป็นผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งใด ให้ถือว่าเหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ดำรงตำแหน่งที่รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนนั้น

การใช้สิทธิร้องทุกข์ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้ใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร.ได้เฉพาะทางใดทางหนึ่งเท่านั้น

ข้อ ๖ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้ในแต่ละกรณี

ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้พิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๑๖ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๔ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๗ การร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์พร้อมทั้งแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการร้องทุกข์ให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อตนอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ข้อ ๘ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือกรรมการข้าราชการตำรวจผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้ที่ทำให้เกิดเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์
- (๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หรือกรรมการข้าราชการตำรวจแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือกรรมการข้าราชการตำรวจซึ่งจะต้องพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เห็นว่าตนเองมีเหตุคัดค้านหรือถูกคัดค้านจะถอนตัวไม่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้ามิได้ถอนตัว ให้ผู้นั้นส่งคำคัดค้านให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปของผู้ถูกคัดค้าน ประธานกรรมการ หรือประธานอนุกรรมการ แล้วแต่กรณีพิจารณาเหตุที่คัดค้านถ้าเป็นการคัดค้านประธานก็ให้คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่เป็นผู้พิจารณา หากเห็นว่าเหตุที่น่าเชื่อถือให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่พิจารณาคำคัดค้านนั้นเป็นผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นแทนผู้ที่ถูกคัดค้าน

(๒) กรณีร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ให้ประธานกรรมการ หรือประธานอนุกรรมการ คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ แล้วแต่กรณี แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบและมีให้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น

ในกรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ถูกคัดค้าน ก็ให้ดำเนินการตามวรรคสามโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ในลำดับเหนือขึ้นไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งเป็นวันทราบคำสั่ง

การแจ้งคำสั่งให้แจ้งโดยเร็วโดยใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) ให้บุคคลเป็นผู้แจ้งแก่ผู้ถูกสั่งที่ทำงาน หรือตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ หรือภูมิลำเนาของผู้ถูกสั่ง โดยให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน และให้มอบสำเนาคำสั่งแก่ผู้ถูกสั่งไว้หนึ่งฉบับ

ในกรณีผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับ หากได้วางคำสั่งนั้นหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น ต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการอื่น เจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่ กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัดที่เป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

ในกรณีที่ขณะไปส่งไม่พบผู้ถูกสั่ง จะส่งคำสั่งแก่บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นก็ได้ และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งในวันที่ได้ส่งคำสั่งให้แก่บุคคลนั้น ยกเว้นกรณีผู้ถูกสั่งเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือเป็นผู้ถูกสั่งลงโทษกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งตาม (ข) แทน

(ข) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ภูมิลำเนาของผู้รับหรือตามที่อยู่ที่ได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่แล้ว เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้รับนั้นได้รับคำสั่งดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้วให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

(ค) กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามที่กล่าวมาแล้วในข้อนี้ให้แก่ผู้ถูกสั่งในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งตาม วัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่มีคำสั่งอย่างใดให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๐ การร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงผู้บังคับบัญชานั้นพร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับและยื่นที่ส่วนราชการของผู้บังคับบัญชานั้น

การร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการข้าราชการตำรวจหรือเลขาธิการ ก.ตร. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับและยื่นที่สำนักงาน ก.ตร.

การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๔

ในกรณีที่ผู้มีหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว หากผู้ร้องทุกข์จะยื่นหนังสือร้องทุกข์เพิ่มเติมหรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันยื่นหนังสือร้องทุกข์ เว้นแต่กรณีที่เป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นภายหลังจากระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๑๑ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลา เรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นหรือส่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี เห็นว่าการรับพิจารณาจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการหรือการคุ้มครองและให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจจะรับไว้พิจารณาก็ได้

หนังสือร้องทุกข์ใดที่มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือสำนักงาน ก.ตร. ให้คำแนะนำแก่ผู้ร้องทุกข์เพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือร้องทุกข์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และในการนี้ให้ถือวันที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์ครั้งแรกเป็นหลักในการนับระยะเวลาการยื่นเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่แก้ไขเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หรือ ก.ตร. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไปโดยไม่ต้องรอการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือสำนักงาน ก.ตร. แล้วแต่กรณี แจ้งคำสั่งหรือมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในหนังสือแจ้งต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

(๑) เหตุผลในการไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการร้องทุกข์คำสั่งต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ในกรณีที่เป็นการไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกรณีที่เป็นการไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.ตร.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ มีคำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคห้า ผู้ร้องทุกข์อาจร้องทุกข์คำสั่งนั้นต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีคำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้อีกชั้นหนึ่งในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าวและให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การร้องทุกข์คำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหก ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ผ่านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์คำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเห็นและคำสั่ง ตลอดจนหลักฐานการรับทราบคำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ หนังสือร้องทุกข์เดิม หลักฐานการรับทราบคำสั่งหรือหลักฐานที่ยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งหรือการกระทำของผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้งคำสั่งของผู้ร้องทุกข์ไปให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือสำนักงาน ก.ตร. โดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติดำเนินตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่ไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาหรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติให้รับเรื่องร้องทุกข์คำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือสำนักงาน ก.ตร. แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไป หรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติดำเนินตามคำสั่งไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ในหนังสือแจ้งต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

(๑) เหตุผลในการมีคำสั่งหรือมติดำเนินตามคำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไปหรือ ก.ตร. มีคำสั่งหรือมติให้รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เพื่อมีมติตามข้อ ๑๖ ต่อไป

ข้อ ๑๒ ผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นอันระงับ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือ ก.ตร. เห็นว่าเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการหรือเกิดความเสียหายแก่ทางราชการจะดำเนินการต่อไป หรือส่งให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดใหม่ ให้ยื่นร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือองค์กรบริหารงานบุคคลที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของหน่วยงานที่ผู้ร้องทุกข์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดใหม่หลังจากที่ได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สังกัดเดิมหรือ ก.ตร. ยังมีคำสั่งการหรือมีมติตามข้อ ๑๖ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕ ไปให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือองค์กรบริหารงานบุคคลที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไป

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือสำนักงาน ก.ตร.แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๑๐ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามวรรคสองหรือข้อ ๑๐ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือสำนักงาน ก.ตร.แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์พิจารณา

จากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์และในกรณี
จำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ
รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้ร้องทุกข์ ผู้แทนหน่วย
ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือ
คำชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตาม
ข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๗) แล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย และเป็นไปโดยชอบแล้วให้ส่งยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ไม่ถูกต้อง ตามระเบียบ กฎหมาย หรือมิชอบด้วยประการอื่น ให้สั่งให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการ
ปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือมิชอบ นั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามระเบียบ
กฎหมาย หรือเป็นไปโดยชอบ

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น
ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเป็นไปโดยชอบแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือ
มิชอบบางส่วน ให้สั่งให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเป็นไปโดยชอบ

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย
และมีความเป็นธรรม ให้สั่งการได้ตามควรแก่กรณี

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เป็นผู้
สั่งการเว้นแต่ในกรณีที่ระเบียบ กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจการสั่งการของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่ง
การร้องทุกข์โดยเฉพาะ หรือเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะต้องสั่งหรือดำเนินการ
ด้วยตนเองเป็นการเฉพาะตัว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สั่งการให้ผู้บังคับบัญชา
ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการให้เป็นไปตามผลการพิจารณาภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว
ให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ดำเนินการตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้
ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในหนังสือแจ้งต้อง
ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

(๑) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๒) สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ ๑๙ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ให้นำข้อ ๑๕ และ ข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ เมื่อ ก.ตร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ตร. และจะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๒๑ เมื่อ ก.ตร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้สำนักงาน ก.ตร. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบหรือดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ตร. และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว ในหนังสือแจ้งผู้ร้องทุกข์ต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

- (๑) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๒) สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ ๒๒ การแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทุกข์ทราบตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๑ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ กรณีร้องทุกข์ต่อไปไม่ได้ตามข้อ ๑๗ และข้อ ๒๐ ผู้ร้องทุกข์อาจใช้สิทธิทางศาลได้

ข้อ ๒๔ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖๘ก ๒๙ ต.ค. ๔๗)

การร้องทุกข์

(ตามมาตรา ๑๐๖ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์)

การร้องทุกข์

กรณีที่ข้าราชการตำรวจเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตนสามารถร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ร้องทุกข์สามารถเลือกวิธีรับความเข้าใจ ปรีกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้ทำให้เกิดทุกข์ และผู้บังคับบัญชาผู้นั้นต้องให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาระหว่างกัน (ข้อ ๓ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)

๒. ผู้ร้องทุกข์สามารถเลือกร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้บังคับบัญชาผู้ทำให้เกิดทุกข์ หรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี (ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้เกิดทุกข์) (ข้อ ๔ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)

๓. ผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์กับผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือในตำแหน่งใด หรือกรณีใดจะร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. เป็นไปตามข้อ ๕ ก.ตร.ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗

๓.๑ รองผู้กำกับหรือเทียบเท่าลงมา เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อผู้กำกับการหรือเทียบเท่า

๓.๒ รองผู้บังคับการหรือเทียบเท่าลงมา ถึงผู้กำกับการหรือเทียบเท่า เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับการหรือเทียบเท่า

๓.๓ รองผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าลงมา ถึงผู้บังคับการหรือเทียบเท่า เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการหรือเทียบเท่า หรือ ก.ตร.

๓.๔ ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าของหน่วยขึ้นตรง ตร. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อ ตร. หรือ ก.ตร.

๓.๕ จตช. รอง ผบ.ตร. หรือเทียบเท่า ลงมาถึงผู้บัญชาการ หรือเทียบเท่า เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อ ผบ.ตร. หรือ ก.ตร.

๓.๖ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ ผบ.ตร. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์ ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร.

๔. การยื่นร้องทุกข์

ให้ทำเป็นหนังสือร้องทุกข์ และต้องแสดงรายละเอียดตามข้อ ๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗ โดยผู้ร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ด้วย

- แสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการร้องทุกข์

- แสดงให้เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง หรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อตนอย่างไร
- แสดงความประสงค์ของการร้องทุกข์
- ทำสำเนาหนังสือและรับรองความถูกต้องด้วย ๑ ฉบับ และยื่นที่ส่วนราชการของผู้มีอำนาจรับคำร้องทุกข์ หรือ ก.ตร. (ข้อ ๑๐ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)

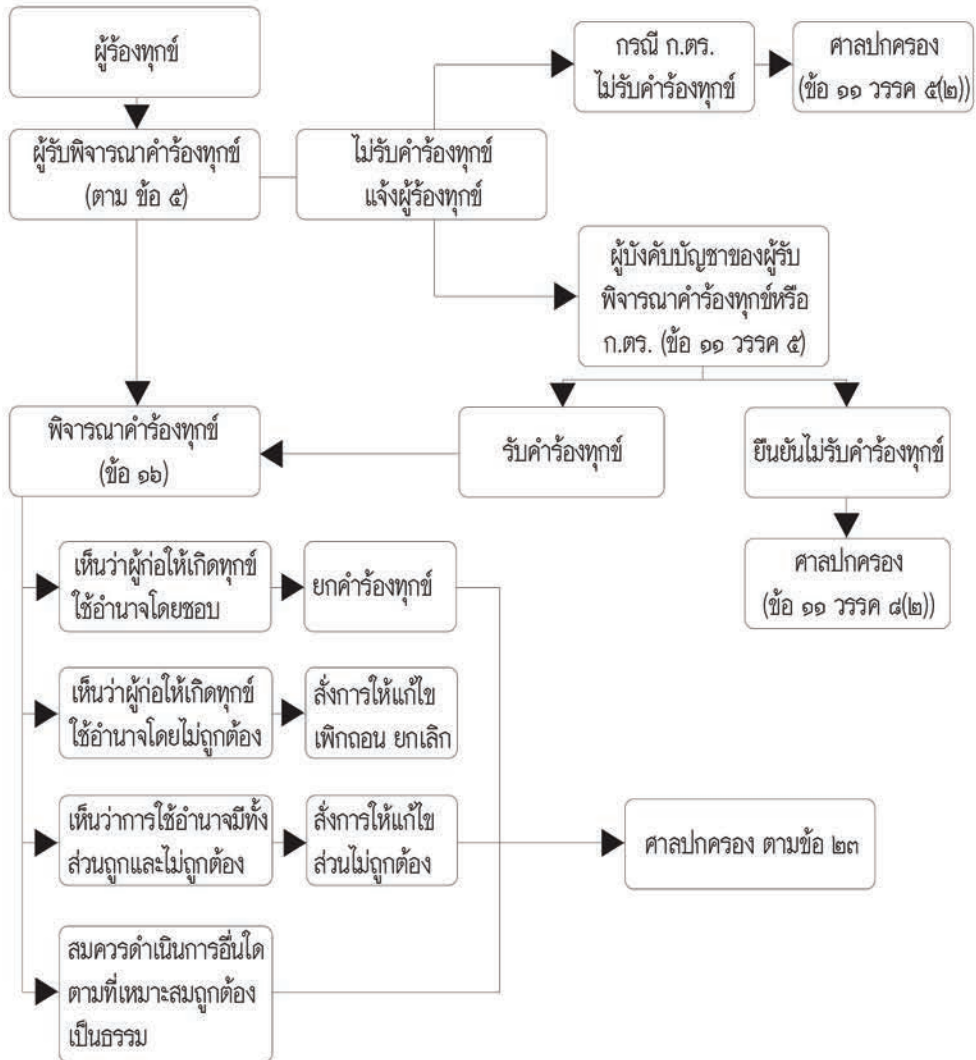
สิทธิผู้ร้องทุกข์

๑. สิทธิคัดค้านผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์หรือกรรมการ ก.ตร. ผู้พิจารณาตามเหตุผลที่ระบุไว้ในข้อ ๘ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗
๒. สิทธิได้รับการแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือจากผู้ใช้อำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หรือ ก.ตร.
๓. สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีได้รับหนังสือว่าไม่รับคำร้องทุกข์ หรือยกคำร้องทุกข์ (ข้อ ๑๑, ๑๘, ๒๑ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)
๔. สิทธิขอถอนเรื่องร้องทุกข์ (ก่อนผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์หรือ ก.ตร. ตามกรณี มีคำพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น) (ข้อ ๑๒ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)
๕. สิทธิร้องทุกข์คำสั่งไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่อยู่ลำดับเหนือขึ้นไป หรือ ต่อ ก.ตร. ตามกรณี (ข้อ ๑๑ วรรคหก กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)
๖. สิทธิในการจะทราบเหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยไม่รับคำร้องทุกข์ หรือข้อพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
๗. สิทธิได้รับคำแนะนำกรณีหนังสือร้องทุกข์มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วน หรือสิทธิยื่นหนังสือร้องทุกข์เพิ่มเติมหรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันยื่นหนังสือร้องทุกข์วันแต่เป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นภายหลังระยะเวลาดังกล่าว

การพิจารณาคำร้องทุกข์

ผู้รับคำร้องทุกข์ต้องพิจารณาและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน กรณีมีเหตุจำเป็นสามารถขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน (ข้อ ๖ วรรคท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๔๗)

ขั้นตอนการร้องทุกข์

หมายเหตุ

๑. กรณีถ้า ก.ตร.เป็นผู้พิจารณาและมีมติว่าถึงที่สุด ร้องทุกข์ต่อไปไม่ได้ ต้องใช้สิทธิทางศาลปกครองตาม ข้อ ๒๑(๒), ๒๓
๒. กรณี มีการพิจารณาอย่างใดต้องแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วย
๓. กรณี ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สั่งการเป็นประการใด ให้เป็นที่สุดจะร้องทุกข์ต่อไปไม่ได้
๔. กรณีการพิจารณาสั่งการตาม ข้อ ๑๖ ผู้พิจารณาร้องทุกข์สามารถสั่งการได้เอง เว้นแต่เป็นกรณีอำนาจเฉพาะของผู้ก่อให้เกิดทุกข์ต้องสั่งให้ดำเนินการภายในระยะเวลากำหนด ตาม ข้อ ๑๖ วรรคสอง

การร้องทุกข์ : การใช้สิทธิร้องทุกข์
(ตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๗)

	ผู้ร้องทุกข์	→	ผู้บังคับบัญชาที่ก่อให้เกิดทุกข์ (ข้อ ๓)
หรือ (ตามข้อ ๕)			
๑	ผู้ร้องทุกข์	→	ผู้กำกับ/ผู้บังคับบัญชาของผู้ทำให้เกิดทุกข์ กรณี รอง ผกก. ลงมา เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๒	ผู้ร้องทุกข์	→	ผบก./ เทียบเท่า กรณี รอง ผบก. ลงมา ถึง ผกก. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๓	ผู้ร้องทุกข์	→	ผบช./ เทียบเท่า หรือ ก.ตร. กรณี รอง ผบช. ลงมาถึง ผบก. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๔	ผู้ร้องทุกข์	→	ผบ.ตร. หรือ ก.ตร. กรณี ผบก.หน่วยขึ้นตรง ตร. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๕	ผู้ร้องทุกข์	→	ผบ.ตร. หรือ ก.ตร. กรณี จตช./ รอง ผบ.ตร. ลงมาถึง ผบช. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๖	ผู้ร้องทุกข์	→	ก.ตร. กรณี นายกฯ / ผบ.ตร. ลงมาถึง ผบช. เป็นผู้ทำให้เกิดทุกข์
๗	ผู้ร้องทุกข์	→	กรณี นอกเหนือจาก ๑-๖ ให้ร้องทุกข์ ต่อผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน หรือกลุ่มตำแหน่งที่สังกัด